

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

Č. 2/98 LL - LIKVIDACE LEPRY - *Společenství pomocníků misijních leprosárií*

„Nám, nám narodil se.“

Děk za všechny příznivce LL narozenému Spasiteli, za to, že i nám svěřil pomoc malomocným a učinil z nás pomocníky misionářů „do všech končin světa“.

Již sedmé Vánoce radostně oslavujeme uskutečňováním průběžného zasílání léků bezmocným, kteří jsou týráni malomocenstvím.

V duchu Vás všechny pomocníky misionářů objímáme a přejeme k Vánocům Pokoj v srdci a do roku 1999: „Aby nás Pán Bůh miloval!“.

LL-Likvidace lepry

HALÓ!!!!

JÁ JSEM FAT U -

právě jsou mi dva roky a se svou maminkou Zainabu jsem už skoro jeden rok v nemocnici

malomocných. Moje maminka onemocněla brzy po mém narození. Na obličejí, na uších, na horní části těla se jí udělaly malé pupínky, puchýřky, které byly stále větší. Necítila se dobře, byla stále unavená a smutná. Tu k nám přišel strýček z Dar-el-salaamu a řekl: "Zainabu, ty máš ukoma (= lepru). Všichni příbuzní se velmi polekali a ptali se, co dělat. Strýček si věděl rady a řekl mému tatínkovi: „Odvez svoji ženu a malou Fatu do nemocnice malomocných Mwena-do Ndandy.“ Udělali sbírku na cestovné a moji rodiče se vydali na dalekou cestu. Když jsme přišli do nemocnice malomocných sv. Alžběty, byli jsem přátelsky přijati. Maminka byla řádně vyšetřena a zapsána s diagnózou: malomocenství - uzliny a že potřebuje nejméně dva roky být pravidelně léčena. Pro tatínka to byla veliká rána, protože se musel sám vrátit domů - jenom malomocní mohli být přijati; já jsem směla zůstat a našla jsem 30-40 nových přátel-batolat a malých dětí jako já - jsme velmi veselá, živá banda - daří se nám dobře, až na to, že třeba dostaneme malarii, chřipku, průjem - ale my dostaneme také dawa (= léky) a brzy se nám daří zase dobře. Mamince je mnohem lépe, doufáme, že se za rok budeme moci zdravý vrátit domů.

(Mama Lia říká, že já mám jménem všech nemocných i jménem jejím z celého srdce poděkovat za Vaši další pomoc, léky a mýdlo...)

Obrázek Fatu je z Tanzánie z misie sestry Liy ze St. Elizabeth's Leprosy Hospital, Ndanda

VALNÁ HROMADA LL - LIKVIDACE LEPRY

se konala u příležitosti přednášky misionáře z Brazílie Manfreda Göbela dne 31.10.1998 ve Farním klubu kostela Panny Marie Sněžné v Praze 1. Oznámení o tom proběhlo v tisku, např. v Katolickém týdeníku, ve Světle i jiných křesťanských publikacích a byly rozeslány pozvánky našim spolupracovníkům a příznivcům LL.

Na programu bylo:

- 1) zpráva předsedy Jiřího Holého o činnosti LL za uplynulé období, je to už více jak šest let podporování misí, zasílání léků do lepracenter a stanic malomocných ve III. světě, do Asie, Afriky a Jižní Ameriky.
- 2) změna ve stanovách - doplnění stanov v odst. "Cíl", aby se činnost LL rozšířila kromě dosavadního pouze zasílá-

ní léků a příslušné k tomu u nás osvěty o část uvolnění finančních prostředků na přípravu zřízení vlastní I. České misie malomocných ve III. světě.

- 3) volba nového výboru.

Valná hromada se usnesla schválit dosavadní činnost LL, schválen byl i seznam členů nového výboru i záměr zřízení 1. České misie malomocných ve III. světě. Příprava a jednání v této věci se už děje, ale prosíme o trpělivost. Uskutečnění tohoto záměru je velmi složité a těžké, jakmile se dopracujeme konkrétních výsledků, rádi vás budeme informovat.

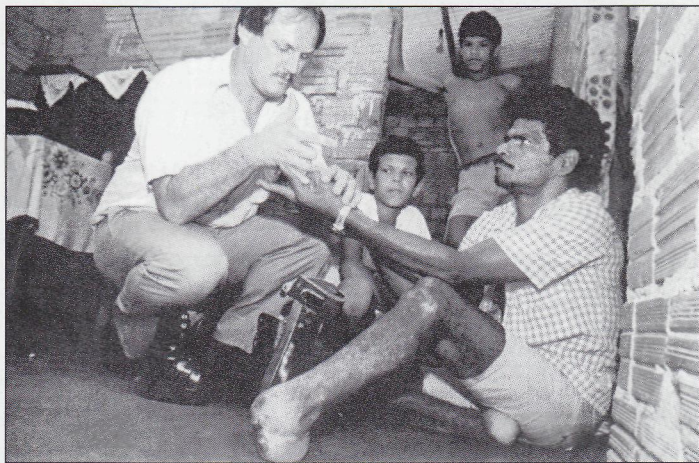
Česká misie ve III. světě je úkol téměř nadlidský. Můžeme to dokázat jen s pomocí Boží.

K Slávě Boží!

KAM TAKÉ LL - LIKVIDACE LEPRY POSLALA V TOMTO ROCE LÉKY.

Na pozvání LL - LIKVIDACE LEPRY PŘEDNÁŠEL MISIONÁŘ Z BRAZÍLIE MANFRED GÖBEL 31. 10. 1998 v Praze a 1. 11. 1998 na Moravě v Lidečku o malomocných a o své práci mezi nimi v Brazílii.

V roce 1979 přišel tehdy dvacetišestiletý Manfred vyškolen a pověřen Německým dílem pomoci malomocných (DAHW) jako pracovník pro rozvoj péče o malomocné do Brazílie, do země, jejíž vláda tvrdila, že se u nich malomo-

M. Göbel zkouší pohyblivost prstů malomocného

cenství nevyskytuje. Ale ve skutečnosti Brazílie je po Indii druhou zemí s největším počtem malomocných - asi 200.000 lidí trpí leprou, z toho zvláště mnoho dětí - každý rok nově onemocní cca 40.000. Proto strach před touto nemocí, zvláště tehdy byl obrovský. Policie nemocné chytala jako zločince a odvlékala do kolonií malomocných, které až do konce svého života nesměli opustit. Změna postupně nastala s příchodem misionáře Manfreda Göbela. Vzal si na starost jeden ze spolkových států této obrovské země Mato Grosso (= Velký les) - dvaapůlkrát větší než Německo. Misionář nám promítal diapozitivy a vypravoval veselé i smutné příběhy: Např. viděli jsme jeho první den setkání s osadou malomocných (vedli ji františkáni), kde právě měli malomocní taneční zábavu. Zvolili si královnu krásy, hezké děvče. Ta k němu s korunkou na hlavě přistoupila a vyzvala ho k tanci. Pak se ho zeptala, zda chce něco pít. Přikývl. Nalila limonádu do sklenice, napila se a podala mu, aby se napil. Dostal strach z infekce malomocenství, ale aby se neblamoval, napil se. Pak vzala koláč, ukousla kousek a podala mu zbytek. Zase se velmi ulekl. Ale všichni na něho hleděli, a tak to snědl. Později až po zábavě se dověděl, že děvče už je zbaveno bacilů lepry. Toto byla jedna z příjemných epizod.

Následovaly skutečnosti, kdy na něho starostové vzdálených míst, kam zajížděl za malomocnými, poslali pistolníka, který mu vyhrožoval, že když se nepodvolí vůli úřadů, hodí ho do propasti v pralesě, kam v té době házeli politické a nepohodlné odpůrce. Napsal do Německa, které reagovalo na úřady v Brazílii, ale zachránil ho brazilský arcibiskup, který veřejně prohlásil, že kdo pracuje proti Manfredu Göbelovi, pracuje proti arcibiskupovi. V Brazílii v mnohých

končinách platí právo revolveru. Ale Manfred léčil a organizoval. Ročně najezdil a najezdí tisíce kilometrů po nebezpečných cestách za malomocnými do pralesů, kteří pracují v otrockých podmínkách jako sekáči cukrové třtiny a sběrači drahokamů - většinou Indiáni - do zdravotnických zařízení po celém území. Školí zdravotnický personál, vyšetřuje nemocné. Ve školách, v rádiu a televizi organizuje osvětovou, vysvětlovací kampaň o lepře, i kam se obrátit o pomoc, a to nejdůležitější, že konečně lepra už je vyléčitelná. Se stejnou samozřejmostí se stará už několik let i o tuberkulózní. 20% Indiánů trpí touto nemocí, nazývají ji "vražednou nemocí" - druhou nemocí chudých po lepře.

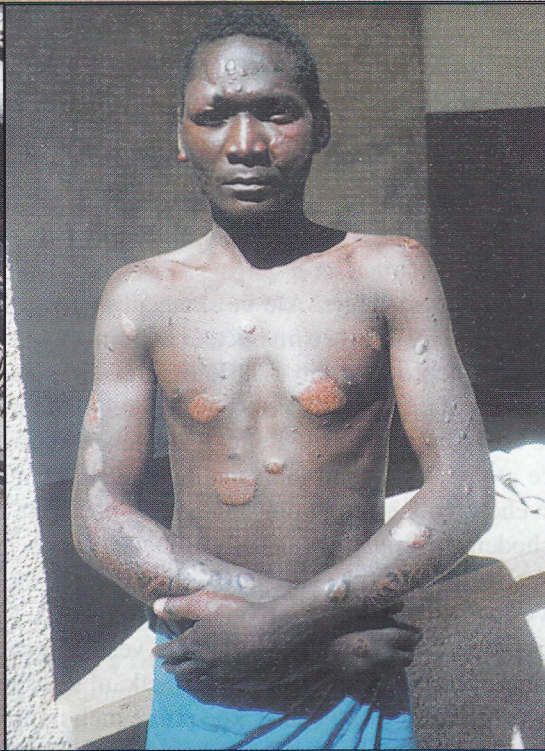
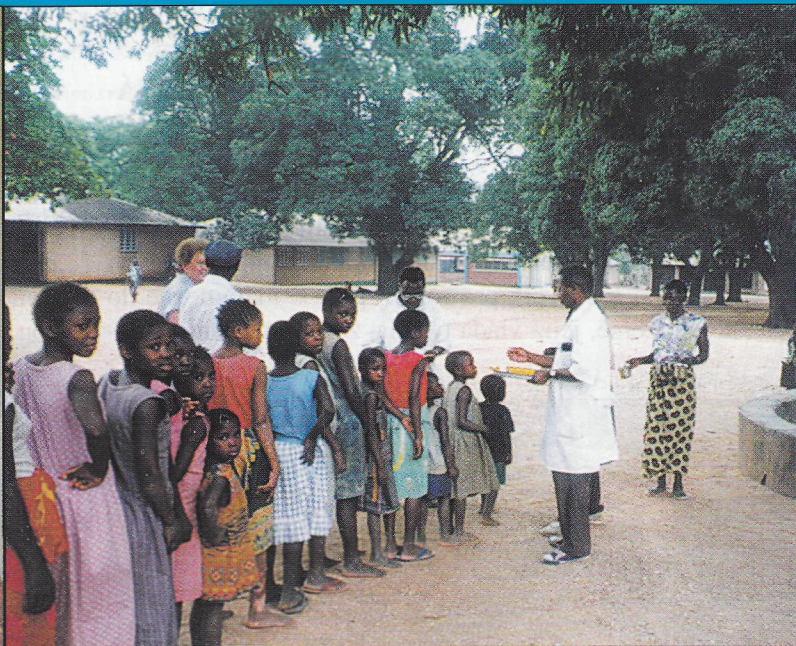
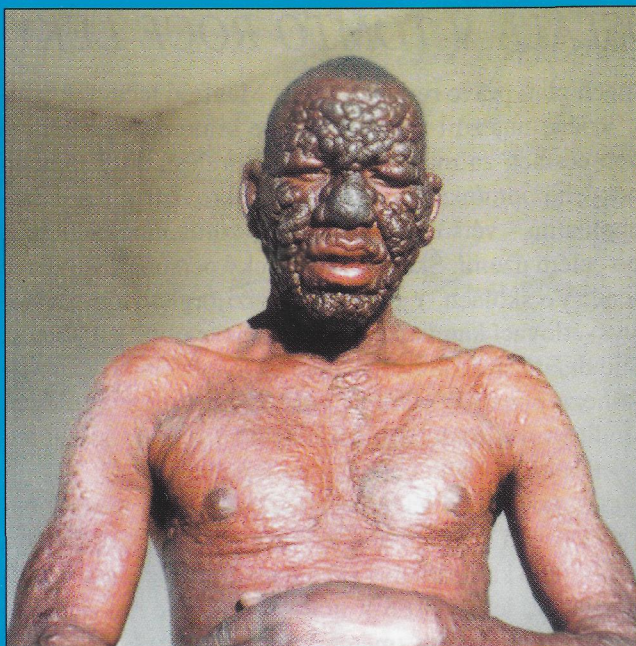
Dnes, po dvaceti letech obětavé, usilovné práce, dobovoval tři léčebná centra, od kterých se odvíjí další střediska pomoci. V jeho kampaních a akcích je mu největším pomocníkem mládež, jejíž postoj k malomocným se mu podařilo záhy vlastním příkladem změnit. Mládež dobře poučená chodí za malomocnými do jejich chatrčí a pečuje o ně. Dále pomáhají i děti, kterým on a jeho spolupracovníci přednášejí ve školách. Děti poučené o tom, jak se lepra rozpoznává, prohlížejí doma celou rodinu a při vyskytnutí případu, naleznou-li ten bílý, necitelný flíček, dovedou informovat své rodiče, kam se obrátit o pomoc. Té se jim dostane zdarma, dokonce se jim zaplatí i cestovné - lístek na autobus i do velmi vzdálených míst. Smutnou kapitolou je, že v Brazílii žije na ulici jedenáct miliónů dětí! Stávají se dětmi ulice. Zpočátku je rodiče posílají žebrať a když večer nic nepřinesou, surově je zbíjí. Děti se pak domů už nevracejí. Uchylují

M. Göbel odkrývá u jedné ženy první známky lepry: světlou, necitlivou skvrnu

se k prostituci, krádežím, některé jejich gangy přepadávají jedince, obchody. Děje se i to, že postižení pak najímají vrahy a ti pak děti na ulicích zastřelí - často to policie nechce vidět.

Ale Manfred věří v lepší budoucnost Brazílie (má manželku Brazilčanku, mají dvě děti). Největší odměnou a nadějí mu je: "Pamatuješ se na mě?" oslovila ho paní s dvěma dětmi. "Léčil jsi mě jako holčičku z malomocenství. Kdybych Tě nepotkala, nemohla bych se vdát a neměla tyto děti."

KONTO:
 LL - LIKVIDACE LEPRY,
 Londýnská 44, 120 00 Praha 2
 Komerční banka a.s. Praha - město
 34532 - 021/0100
 Var. symbol: 0
 Konst. symbol: 379

**MISIONÁŘ
 MALOMOČNÝCH**

Vydává: LL - LIKVIDACE LEPRY
 Praha 2, Londýnská 44,
Nový telefon:
22 51 42 01

Redakce: Jiří Holý

*Fotografie z misí malomocných v Africe:
 obr. 1 a 4 - malomocní při přijetí do léčení, obr. 2 a 3 - rozdávání léků*

**Křesťané - zejména řádové sestry a bratři -
 jdou k hrůzám světa jako první**

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 6/94 ze dne 13. 1. 1994
 Novinová zásilka - placeno v hotovosti!

ADRESA: